

PÖYTÄKIRJOIHIN PANTUA

Pentti Pulkkinen Kolkun kyläjuhlassa 19.07.2008

Kolkun pienviljelijäyhdistys perustettiin joulukuun 8. päivänä 1928. Kylän elämä oli täysin erilaista kuin tänään. Tuolloin elettiin vielä lähes luontaistaloutta. Kaskenpoltto oli vielä ainakin rukiin ja nauriin osalta käytössä. Karjaa laidunnettiin hakamailla. Rehua tehtiin jokivarsista ja Heinäsuvannolta. Pieniä peltotilkkuja raivattiin kuokalla. Pellavaa viljeltiin ja saatiin siitä kotikutoisia vaatteita. Kylän sydän, kansakoulu oli edelliskuussa päässyt muuttamaan omiin uusiin tiloihin, näihin mihin olette uudessa kuosissa saaneet tutustua.

Useimmat kylän tilat olivat vielä tuolloin ns. kruununtorppia ja torpparilain toteutus eteni tuskatuttavan hitaasti. Vasta 30-luvun loppupuolella kolkkulaiset saivat lunastettua viljelemänsä torpat omikseen. Pienviljelijäyhdistys laatikin kirjelmiä viranomaisille koettaen nopeuttaa tilojen muodostamista.

Monenlaista tehtävää ja tilausta yhdistykselle siis oli. ”Vielä on paljon tietämättömyyttä ja vielä on myös välinpitämättömyyttä, joten valistustyötä on jatkettava”, kirjoitti opettaja Tyyne Minkkinen vuosikertomukseen alkuvuosina.

Pöytäkirja tehty Kolkun Pienviljelijäyhdistyksen perustavassa kokouksessa Viitasaaren Kolkulla joulukuun 8. p:nä 1928. Läsnä oli n. 45 paikkakuntalaista. Kokouksen avasi neuvoja Otto Poutiainen. Puheenjohtajaksi valittiin T.E. Jääskeläinen. Pöytäkirjaa piti allekirjoittanut Aili Lehtimäki.

2§ Otettiin keskusteltavaksi kysymys pienviljelijäin yhdistyksen perustaminen. Keskustelun jälkeen päätettiin perustaa pienviljelijäin yhdistys ja hyväksyttiin sille seuraavat säännöt (liite).

3§ Yhdistyksen johtokunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin T.E. Jääskeläinen, Aili Lehtimäki, Eemil Niskanen, Toivo Puranen ja Sylvi Jääskeläinen sekä varajäseniksi Taavetti Huikari, Eemil Kahilainen, Aatami Paananen, Hilda Kajan ja Eemil Järveläinen.

4§ Päätettiin liittyä jäseneksi Pienviljelijäin keskusliittoon. Johtokunnan tehtäväksi annettiin tehdä anomus siitä Keskusliitolle.

Perustajajäsenet, samoin kuin valittu johtokunta olivat varsin nuorta väkeä. Suurin osa alle kolmikymppisiä ja sitäkin nuorempia. Tyyne Minkkinen kirjoittikin v. 1934 vuosikertomukseen näin: ”Yhdistyksen toiminta on kuluneena vuotena ollut pääasiassa nuoremman väen harrastusta ja sellaisena hyvinkin vilkasta ja onnistunutta, mutta tuntuu, että vanhempi väki ei oikein ole ottanut yhdistyksen asioita omikseen”.

Toiminta oli alusta alkaen hyvin monipuolista. Pöytäkirjojen tutkija löytää sieltä monta varsin hämmästyttävääkin toimintamuotoa. Kelvatkoon seuraava ote esimerkiksi.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäyhdistyksen kokouksesta Sarmalismäessä tammikuun 6. p:nä 1934. Puheenjohtajaksi valittiin johtokunnan puheenjohtaja T.E. Jääskeläinen ja pöytäkirjaa piti allekirjoittanut Viljo Jääskeläinen. Saapuvilla oli 26 yhdistyksen jäsentä.

7§ Laulettiin laulu talonpoika taitava. Pienviljelijä T.E. Jääskeläinen alusti väliajan jälkeen aiheesta: Pienviljelijäin yhdistyksen työiltojen järjestäminen, sekä lääkekaapin ja mankelin hankkiminen, jotka voitaisiin tehdä käsityöseurassa jäsenten lahjoittamista tarveaineista. Käsityöseuran ohjelmaksi esitettiin käsin kirjoitettavan lehden toimittaminen. Alustaja esitti keskusteltavaksi seuraavat ponnet:

- 1) että yhdistykseen perustetaan käsityöseura ja sitä johtamaan 3-4 henkinen toimikunta
- 2) käsityöseura kokoontuu ensi kerran tiistaina 16 p:nä tammikuuta 1934

Keskustelun jälkeen kokous hyväksyi alustajan tekemät ponnet. Valittiin toimikunta johon tulivat: Hilda Kajan, Hilda Jääskeläinen, Eeva Paananen, Aatami Paananen, Kalle Kajan ja T.E. Jääskeläinen, sekä lukkareiksi Tyyne Minkkinen ja Ivar Jauhiainen.

Muun toiminnan lisäksi myös käsityöseura pääsi hyvään vauhtiin, koskapa seuraavana vuonna kirjattiin johtokunnan kokouksesta mm. seuraavaa.

1§ Keskustelun jälkeen päätettiin pitää ruuanlaiton näytekurssit lauantaina lokakuun 7. p:nä ja iltamat sunnuntaina 8 p:nä. Kurssit ja päivällinen pidetään koululla ja iltama Peipon talossa. Päivällinen ja pääsymaksu iltamiin maksaa yhteensä 8 mk. Kumpikin erikseen ostettuna 5 mk. Käsityöseura järjestää pienet myyjäiset päivällisten aikana, joiden yhteyteen järjestetään myös puutarhatuotteiden näyttely.

Pian olivat kuitenkin edessä raskaat sota-ajat. Pöytäkirjoissa sotaa ei juuri mainita, mutta varmaan kaikki tuohon aikaan jännityksellä seurasivat mitä on tulossa. Pöytäkirjoja lukiessa saa käsityksen, että elettiin tavanomaista elämää. Kurseja järjestettiin niin puutarhan- kuin kotieläintenkin hoidosta.

Vuoden 1939 kevätkokouksen pöytäkirja kuitenkin vihjaa, että vaikeita aikoja elettiin. Minä muuten olin tuolloin ensikertaa yhdistyksen kokouksessa mukana, tosin muistikuvat ovat varsin hatarat, olihan ikää kertynyt vasta 5 viikkoa.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäin yhdistyksen kevätkokouksesta Lehtolassa toukokuun 24. päivänä 1939. Läsnä oli 11 jäsentä. Pj. toimi T.E. Jääskeläinen ja sihteerinä Tyyne Minkkinen.

7§ Vakavan keskustelun jälkeen päätettiin että voin- ja juustonvalmistuskurssi peruutetaan esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

Mutta kas kummaa, kurssit kuitenkin pidettiin. Niinpä sihteeri kirjasi myöhemmin pöytäkirjan alareunaan lisäyksen:

7§ Huomautus: Peruutus ei ehtinyt neuvojalle ja kurssit pidettiin, kun hän saapui kylälle. Vieläpä erittäin hyvällä menestyksellä ja suurella innostuksella. Kurssilaisia oli 15 ja toista sataa litraa maitoa valmistettiin juustoksi ja voiksi.

Sota-aikana toiminta jatkui keskeytyksettä kylän naisten vetämänä. Naisvaltainen varmaan oli myös 1940 kevätkokous. Johtokunnassa ja eri toimikunnissa toimi pääasiassa naisia. Yhdeksän kylän nuorta miestä ja aktiivista toimijaa jäi palaamatta kotiin.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäyhdistyksen kevätkokouksesta Mökinaholla huhtikuun 21. p:nä 1940. Läsnä oli 11 yhdistyksen jäsentä. Puheenjohtajaksi valittiin Tyyne Minkkinen ja sihteeriksi Viljo Jääskeläinen.

14§ Opettaja T. Minkkinen esitti vuosikertomuksen kosketellen siinä niitä tapahtumia, mitä maattamme kohdannut raskas aika toi mukanaan. Esityksen mukaan vietettiin hiljainen hetki yhd. jäsenen Aate Paanasen sankarikuoleman muistoksi. Vuosikertomus yksimielisesti hyväksyttiin.

6§ Keskusteltiin siementen hankkimisesta yhteisostolla, jonka lopullinen järjestäminen jätettiin Viljo Jääskeläisen huoleksi.

Yhdistyksen kotona olevat kotirintamavoimat käytettiin tarkkaan. Siementen hankinta oli tärkeä, että saatiin kaikki pellot tuottamaan satoa.

Sota päättyi viimein ja taas olivat myös miehet kuvioissa mukana. En tiedä oliko rintamalla jäänyt jotakin nuorten miesten kilpailuviettiä kokematta, koska saa sen vaikutelman, että erityisesti urheilukilpailut astuivat tuolloin vahvasti kuvaan.

Naistensarjoja ei kuitenkaan tunnettu ainakaan hiihtopuolella. Eipä ollut liioin naisille kehitetty hiihtoasuja, vaan ne, jotka tätä jaloa urheilumuotoa harrastivat, joutuivat tekemään sen hameissa ja pieksuissa.

Pöytäkirja Kolkun Pienviljelijäin yhdistyksen johtokunnan kokouksesta koululla helmikuun 23. päivänä 1945.

7§ Yhdistyksen edustajiksi Kulvemäellä pidettävään yhdistysten väliseen hiihtokilpailuun valittiin Artturi Pulkkinen, Arvi Paananen, Veikko Paananen, Eino Jääskeläinen, Rauni Järveläinen, Kaino Heinäaho, Vilho ja Toivo Kekkonen, Pauli Jääskeläinen ja Veikko Pasanen.

Pöytäkirjoista ei käy selville miten tämä Kolkun iskukykyinen joukkue kilpailussa selvisi. Arvattavasti voittivat.

Kehitys lähti taas eteenpäin. Yhdistyksen toimesta pantiin vireille mm. Sonniosuuskunta. Jo vuosia aiemmin konsulentti Toivola oli suositellut sonniosuuskunnan perustamista, koskapa muutoin ei päästä karjanjalostuksessa edes alkuun.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäin yhdistyksen ylimääräisestä kokouksesta sunnuntaina 22. p:nä heinäkuuta 1945. Läsnä oli 13 jäsentä. Puheenjohtajaksi valittiin Viljo Jääskeläinen ja pöytäkirjantekijäksi T.E. Jääskeläinen.

3§ Vahvistettiin ja päätettiin johtokunnan ehdotuksen mukaisesti antaa Kolkun Sonniosuuskunta rlv:lle viidentuhannen mk:n suuruinen avustus sonninin oston varten.

Samana syksynä Hoppu-sonni hankittiinkin. Se sijoitettiin Mökinaholle ja hoiti vuosia hommansa innokkaasti niinkuin jo nimikin kertoo.

Seuraava sonni oli nimeltään Melu. Se oli edeltäjänsä hurjempiluontoinen ja taisi Arvi-isäntä olla sen kanssa muutaman kerran tosi kiperissä tilanteissa. Muut eivät uskaltaneet lähellekään aitausta. Sonniosuuskunta loppui vasta siinä vaiheessa, kun pitäjään saatiin keinosiemennysyhdistys.

Vuosina 1944-49 yhdistyksellä oli myöskin siitospässi, joka sekkin oli sijoitettu Mökinaholle. En tiedä tuliko pässin kanssa jotain kurinpito-ongelmia. Joka tapauksessa Mikko Paananen on kirjannut syyskokouksen pöytäkirjaan seuraavan arvoituksellisen pykälän:

3§ Yhdistyksen omaisuuden hoito. Pässinhoitaja Arvi Paananen valtuutettiin menettelemään pässin kanssa kuten parhaaksi näkee.

Huomaatte, että PVY on aina antanut johtomiehilleen laajat valtuudet. Pässinpito loppui joka tapauksessa pian tämän kokouksen jälkeen.

Samoihin aikoihin tuli esille kuivausriihen rakentaminen. Asia ei ollut aivan yksinkertainen ja helppo. Olihan tämä siihen asti eniten rahaa vaativa investointi. Asiaa käsiteltiin useaan otteeseen johtokunnassa, kunnes se oli valmis päätettäväksi.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäin yhdistyksen ylimääräisestä kokouksesta Mökinaholla elok. 1 p:nä 1946. Läsnä oli 10 yhdistyksen jäsentä.

3§ Keskusteltiin laajasti kuivausriihen rakentamisesta ja paikkakysymyksestä ja päätettiin se rakentaa Suurensuonmäkirinteeseen, vaikka se ei kaikkia tyydyttänyt siksi kun se ei ollut aivan keskeisimmällä paikalla.

4§ Koska johtokunnan esitys yrityksen rahoittamiseksi siten, että kukin viljelijä lainaisi 500 mk peltohehtaaria kohden ei saanut riittävää kannatusta, lupautuivat Arvi Paananen, Artturi Pulkkinen ja Viljo Jääskeläinen antamaan haltijavelkakirjaa vastaan 40000 mk lainan, että rakentaminen uskalletaan aloittaa.

5§ Kuivausriihen rakentaminen hyväksyttiin Kusti Vuorikoskelle ja Veikko Paanaselle 40000 mk urakkasummasta.

Johtokunta joutui pyytämään lisälainanottovaltuuksia jo samana syksynä. Riihi valmistui nopeasti ja aikataulussa. Niinpä vuoden 1947 kevätkokouksessa T.E. Jääskeläinen avauspuheessaan kertoi edellisen vuoden olleen tulosrikas, vaikkakin vaikea.

Viljankuivaajan velkojen maksu vei noin 4-5 vuotta. Tänä aikana Heinäkylällä viriteltiin ajatusta toisen kuivaajan rakentamisesta Heinäahon riihelle. Johtokunta ei asialle lämmennyt, vaan kirjasi pöytäkirjaan, että asia otetaan esille vasta kun ensimmäinen on velaton.

Riihi oli kovassa kolmivuorokäytössä. Taksa oli jäseniltä 250 mk ja ei-jäseniltä 400 mk kaapilta. Yhdistys näyttääkin aina hinnoittelussa pitäneen selkeästi jäsentensä puolta. Melkeinpä huvittavalta kuulostaa eräskin johtokunnankokouksen pöytäkirja vuodelta -47:

3§ Päätettiin valmistaa joulukuun 6. päivänä pidettävään pikkujouluun ennen hankituista vehnäjauhoista puuroa, johon kerätään lisäksi perunajauhoa ja marjoja. Puuro tarjoillaan PVY:n jäsenille ilmaiseksi, muilta otetaan maksua 20 mk annoksesta.

Tänään olemme päättäneet antaa sekä jäsenille että muille lihasopan samaan hintaan ja vieläpä niin, että jokainen sai määritellä hinnan itse.

Riisistä ei tuohon aikaan ainakaan Kolkulla ollut tietoaakaan. Vehnääkään ei juuri viljelty, mutta ruis, ohra ja peruna kasvoivat hyvin. Perunajauhot valmistettiin luonnollisesti itse. Perunajauhonvalmistuskurssin oli järjestänyt, kukapa muu kuin PVY.

Juuri vuodet 1947-1957 olivat yhdistyksen kaikkein toimintarikkaimpia vuosia. Hiihtokilpailujen lisäksi pidettiin mm. yleisurheilu- ja ravikilpailuja. Kursseja pidettiin paljon. Oli mm. emäntäkursseja, kutomakursseja, pihanhoitokursseja, turvepehkon nostokursseja, lannanhoitokursseja, hevosenkengityskursseja jne.

Yhteisvastuu ja toisesta huolehtiminen on Kolkulla ollut tapana. Vuoden 1950 kevätkokouksen pöytäkirjaan merkittiin mm. näin:

Pöytäkirja Kolkun PVY:n kevätkokouksesta maaliskuun 7. p:nä 1950. Läsnä oli n. 15 yhdistyksen jäsentä. Puheenjohtajana toimi Kaino Heinäaho ja pöytäkirjan teki Veikko Paananen.

7§ Kunnalliskotiin päätettiin tehdä retkeily ja päätettiin kerätä jauhoja ym. varoja, joita voidaan viedä kunnalliskodin hoidokeille.

Pienviljelijäyhdistyksen ansioksi on luettava myös se että 50-luvun alussa kylälle perustettiin koneyhtiö Kolkun kone Oy. Näin saatiin yhteistuumin vauhtiin koneellistaminen. Harmaa Fergu sekä jyhkeä Zetori edustivat aivan erilaisia mahdollisuuksia muokkaus- ja pellonraivaustöihin, niin suoperkiöillä kuin kivenraivauksessa vanhoilla kaskipelloilla.

PVY:n pöytäkirjoista ei löydy juuri tietoa Kolkun kone Oy:n toiminnasta. Kevätkokouksesta vuonna -53 on kuitenkin pantu pöytäkirjaan seuraavaa:

Pöytäkirja Kolkun PVY:n kevätkokouksesta koululla 3.3.1953. Läsnä oli 17 yhdistyksen jäsentä. Puheenjohtajana toimi Väinö Kekkonen ja sihteerinä Kaino Heinäaho.

9§ Valtuutettiin johtokunta valmistelemaan ja järjestämään kivenraivauskurssit ja kivenraivausnäytöksen käyttäen apuvälinenä Kolkun kone Oy:n koneita.

Kun yhdistys v. 1953 täytti 25 vuotta ei erikseen juhlia järjestetty, sillä 6. päivänä joulukuuta saatiin kylällä viettää Valojuhlaa. Kylä oli saanut samana vuonna sekä sähköt että puhelimet. Puhelinkeskus oli sijoitettu Suurensuonmäkeen.

Suurensuonmäessä pidettiin myös syyskokous v. 1955. Siellä näyttää olleen tutkijaa kiinnostavaa, tavallisesta poikkeavaa ohjelmaa.

Pöytäkirja Kolkun PVY:n syyskokouksesta Suurensuonmäen talossa. Läsnä oli 20 yhdistyksen jäsentä. Puheenjohtajana toimi T.E. Jääskeläinen ja sihteerinä Mikko Paananen.

1§ Aluksi, ennen syyskokouksen alkua pidettiin n.s. perunanmaistajaiset, jossa samalla suoritettiin pieni kilpailuja maistajille. Sen voitti Vieno Paananen.

2§ Kuultiin Pentti Pulkkiselta pakina "Perunan matkassa maailmalta Suomeen".

Kylän kannalta merkityksellisempi asia on merkitty harvinaisen monivivahteisen

pöytäkirjan viimeiseen eli 21. pykälään:

21§ Todettiin kokouksen viralliset asiat päättyneeksi ja pj. pyysi 7 min. puheenvuoron, jossa hän käsitteli 27 vuotta yhdistyksen toiminnassa, kun näitä syyskokouksia on pidetty. Sitten puhuja esitteli juttuja ja uutisia Kolkun kylätien kehityksestä nykyiseen vaiheeseen ja lupasi kuulijoille sen iloisen muutoksen, että kuuden vuoden kuluttua kylätie saadaan luovuttaa valtion hoitoon.

Tässä yhteydessä on syytä mainita siitä suuresta merkityksestä, joka yhdistyksellä on ollut, kun se on aina ottanut nuoret jo varhaisessa vaiheessa toimintaansa mukaan. Perunapakinanpitäjäksi oli vasta 16-vuotias. Moni meistä on saanut yhteiskunnalliseen ja yhdistystoimintaan alkuevää ja harjoitukset PVY:n kokouksissa, niinkuin minäkin.

Käväistänpä vuosikokouksessa, jossa pöytäkirjojen mukaan on ollut PVY:n kokoushistorian runsain osallistujajoukko. Mikähän sai kyläläiset näin sankoin joukoin liikkeelle?

Pöytäkirja Kolkun PVY:n kevätkokouksesta Mäkiaholla maaliskuun 20. p:nä 1961 klo 19. Läsnä noin 80 henkilöä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pentti Pulkkinen ja sihteeriksi Arvi Paananen.

13§ Konsulentti Jäntti esitti kokouksen lopuksi elokuvia.

Elokuvaesitys lienee houkutelut näin runsaan osallistujajoukon. Nyt oltiin kuitenkin vedenjakajalla. Televisio ei ollut vallannut olohuoneitamme. Omatekoinen ohjelma, kuten vaikkapa perunapakina, kelpasi viihdykkeeksi. Elävät kuvat olivat harvinaisuutensa vuoksi extraa ja täytti Mökinahon tuvan viimeistä nurkkaa myöten.

Tuossa vaiheessa alkoi tapahtui jyrkkä murros maaseudulla ja erityisesti Kolkulla. Paljon väkeä muutti Ruotsiin, toiset opiskelivat ja saivat työpaikkansa kaupungeissa. Nekin jotka jäivät kylälle, mielellään istuivat television äärellä ammattilaisten valmistamaa ohjelmaa katsomassa.

Kolkun PVY:n toiminnassakin tämä alkoi näkyä. 60-luvun lopulla saattoi vuosikokouksessa olla vain 6 jäsentä. Kovin monipuolista toimintaa ei voitu enää pitää yllä. Erikoisesti nuori väki katosi kaupunkeihin ja isompiin kyliin. Mutta yhdistys toimi näissäkin oloissa. Se vastasi niihin tarpeisiin mitä vähäväkisellä kylällä kulloinkin oli.

Pienviljelijäyhdistyksen kokouksissa oli 60-luvulla huomattavan paljon koulutusta. Kotitalousneuvoja Liisa Jokela ja neuvoja Martti Lappalainen mm. vierailivat lähestulkoon jokaisessa yleisessä kokouksessa esitelmöiden siellä kulloinkin ajankohtaan liittyvästä asiasta. Juhlia ei juuri pidetty.

Vuonna 1967 yhdistys kuitenkin joutui pakon edessä järjestämään erikoisen haikeat juhlat.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäin yhdistyksen johtokunnan kokouksesta maaliskuun 26. p:nä 1967.

2§ Keskusteltiin kansakoulun johtokunnan kanssa yhteisestä koulun lopettajajuhlan järjestämisestä ja sitä varten valittiin juhlatoimikunta, jonka puheenjohtajaksi kutsutaan T.E. Jääskeläinen ja koulun johtokunnasta Kalle

Huikari, Arvi Paananen ja Tauno Kankainen sekä varalla Veikko Pasanen ja Veikko Paananen. Pienviljelijäyhdistyksestä Kaino Heinäaho, Artturi Pulkkinen, Vieno Koivisto, Kerttu Pulkkinen, Laila Jääskeläinen ja Liisa Kekkonen.

Tunnelmat kylällä tuohon aikaan eivät olleet kovin innostuneet, niinpä johtokunta kokouksessaan päätti, että Kolkun PVY:n täyttäessä 40 vuotta se huomioidaan ainoastaan yhdistyksen toiminnassa.

Samoin johtokunta päätti, että 19.5.68 toimitettavasta koulun huutokaupasta huudetaan keittiökaluksi yhdistykselle, ellei hinta nouse liian kalliiksi. Ruokailukaluksi lienee lähtenyt sopivalla hinnalla koskapa seuraavana vuonna ruokailukaluksi myytiin huutokaupalla ja saaduilla varoilla hankittiin reppuruisku. Reppuruiskua suurempi hankinta tuli kuitenkin pian ajankohtaiseksi.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäyhdistyksen johtokunnan kokouksesta Peipolassa lokakuun 27. p:nä 1970.

4§ Keskusteltiin kansakoulusta tehtävästä ostotarjouksesta ja päätettiin tehdä 2000 mk:n ostotarjous.

Myyjää ostotarjous ei miellyttänyt, koskapa joulukuussa asia oli uudelleen esillä.

Pöytäkirja pienviljelijäyhdistyksen ylimääräisestä kokouksesta joulukuun 6. p:nä 1970 klo 19.00. Läsnä oli 10 yhdistyksen jäsentä.

3§ Päätettiin yksimielisesti tehdä Kolkun kansakoulusta uusi ostotarjous kunnalle. Ostohinta jätettiin avoimeksi ja valittavien toimitsijamiesten päätettäväksi.

4§ Toimitsijamieheksi ottamaan yhteyttä kunnanviranomaisiin valittiin Kaino Heinäaho ja Arvi Paananen, varalle Viljo Jääskeläinen ja Seppo Huikari.

Toimikunta korotti tarjoustaan 3500 mk:aan, mutta tämäkään tarjous ei näytä vielä pureen, koskapa vasta 31.1.1974 (eli 3.5 vuoden kuluttua ensimmäisestä tarjouksesta) voitiin kirjata, että kiinteistökauppa oli neuvoteltu valmiiksi, jos yhdistys hyväksyy hinnaksi 5000 mk.

Lopullisesti kauppa solmittiin vasta tammikuussa 1975. Tämäkin hinta oli kohtuullinen ainakin siitä päätellen, että johtokunta saman tien kun vahvisti kaupan, vakuutti talon 100000 mk:sta.

Yhdistyksen talousarvio esim. v. 1973 oli vain 1630 mk, joten siihen nähden kauppasumma oli sen verran merkittävä, että oli aiheellista pyrkiä saamaan talosta myös tuloja. Niinpä otettiin yhteyttä Puralansalmen PVY:n yhteisten tanssilaisuuksien järjestämisestä.

Tästä seurasi erikoisen tiivis toimintajakso jossa jäsenet joutuivat ottamaan vastuuta kahden viikon välein järjestysmiehinä, lipunmyyjinä, pufvetinpitäjinä, siivoamaan jne. Toiminnan laajuutta kuvaa se, että vuodelle 1977 hyväksyttiin jo 56 789 mk:n talousarvio. Nettotulo lienee ollut kuitenkin paljon pienempi, sillä tanssien järjestämisestä koitui kulujakin runsaasti. Sitä paitsi ajoittain tilaisuuksissa ilmeni järjestyshäiriöitä.

Pöytäkirja Kolkun Pienviljelijäin yhdistyksen johtokunnan kokouksesta

maanantaina 3. p:nä kesäkuuta 1978. Kokouksen puheenjohtajana toimi Arvi Paananen ja sihteerinä Tauno Kankainen.

4§ Päättiin antaa ainainen porttikielto seuraaville henkilöille [...kolme henkilöä...].

5§ Yhdistys vaatii heiltä vahingonkorvausta seuraavien toimihenkilöiden osalta Arvi Paananen paita 60 mk, Vilho Kekkonen paita 60 mk, Kari Pasanen paita 60 mk, Lauri Välipakka kello 200 mk.

Joka tapauksessa tuo vajaan kymmenen vuoden aikajakso oli hyvin toimeliasta aikaa kylällä ja yhdistyksen talous pysyi kunnossa. Monet tämän päivän keski-ikäiset muistelevat nostalgisina vanhoja aikoja silloin kun Kolkulla tansseja pidettiin. Varmaan on joukossamme myös niitä, jotka löysivät elämänkumppaninsa noissa tanssi-illoissa.

Tanssi-iltojen järjestelyvastuussa oli jo mukana uutta sukupolvea ja niinpä v. 1979 johtokuntaa uusittiin kovasti. Puheenjohtajaksi tuli Jari Jääskeläinen, varapuheenjohtajaksi Seppo Huikari ja rahastonhoitajaksi Jukka Paananen. Jäseniksi lisäksi Veikko Tikkanen, Tauno Kankainen ja Arvi Paananen. Varajäseninä aloittivat tuolloin mm. Jorma Kekkonen ja Hannu Paananen.

Yhdistyksen 50-vuotisjuhlassa 1978 palkittiin pitkään mukana olleita jäseniä ansiomerkein ja mukana olleet perustajajäsenet kukitettiin.

Tanssitoiminta hiipui, mutta muu toiminta 90-luvulle tultaessa jatkui tasaisena. Yhdistykselle hankittiin mm. klapikone, joka olikin hyvin ahkerassa käytössä ja sitä aina vaihdettiin parempaan malliin muutaman vuoden välein.

1990-luvun merkittävin tapahtuma oli kyläjuhlan järjestäminen 13.7.1996. Tuo juhla onnistui yli odotusten niin kävijämäärän kuin taloudenkin suhteen. Juhlaan laati talkootyönä koulun historiikin Tuula Suontamo.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäyhdistyksen kylätapahtuman loppupalaverista Koivuharjun rannassa 24.8.1996 alkaen klo 19.30. Läsnä oli kaikki tämän pöytäkirjan allekirjoittaneet.

2§ Sihteeri kertoi kylätapahtuman taloustilanteesta. Tapahtumasta jäi nettovoittoa 6600 mk. Voitosta suuri osa kertyi historiikin myynnistä. Todettiin, että juhla onnistui kaikin puolin hienosti. Kävijöitä kyläjuhlassa oli runsaasti yli 300.

Juhla oli myös osoitus siitä, että lukuisat, lähes kaikki Kolkulta pois muuttaneet, haluavat edelleen pitää yllä yhteyksiä tänne ja kokevat edelleen olevansa osa kylää. Niinpä jo tuolloin päätettiin, että kyläjuhla pidettiinkin sitten v. 2004 ja se onnistui yhtä hienosti kuin ensimmäinenkin.

Kovin viihtyisiä puitteita ei pahasti ränsistynyt kylätalo pystynyt kyläjuhlille sen paremmin kun muullekaan toiminnalle enää tarjoamaan. Useaan otteeseen yhdistyksen kokouksissa pohdittiin, mitä asian eteen voitaisiin tehdä. Jokainen käsitti, että vaati kosolti varoja ja paljon työtä, jos talon peruskunnostukseen ryhdytään. Joku arveli, että halvemmallä saataisiin aikaan pienehkö, kokonaan uusi tila. Esillä oli myös talon purkaminen.

2000-luvulle tultaessa ilmeni, että kenties voisi olla saatavilla jopa EU-rahaa tämänkaltaisiin korjaustöihin.

Pöytäkirja Kolkun pienviljelijäyhdistyksen kevätkokouksesta Sammalismäessä 8.5.2001 alkaen klo 19.00. Läsnä oli 9 jäsentä.

9§ Muut asiat. Olavi Hulkkonen esitteli Leader-hanketta koskien esim. PVY:n talon kunnostamista. Hankkeesta voisi saada tukea myös tien- ja jokivarsienhoitoon, lintujärvien perustamiseen ja palotornin kunnostamiseen. Päätettiin kutsua Marjatta Ruuska esittelemään mahdollisuuksia johtokunnalle kesäkuun alussa.

Tästä alkoi muutaman vuoden kestänyt suunnittelu ja hakemisvaihe. Ehkäpä ensimmäinen laaja suunnitelma tie- ja jokivarsineen ja palotorneineen olisi ollut liian raskas toteuttaa ja hakemus tyssäsi. Välillä tilanne näytti olevan täysin umpikujassa ja johtokunta päättikin jo luopua koko hankkeesta, purkaa keittiösiiven, tehdä salaojan, korjata peltikaton ja näin estää vain ettei lahoaminen enää jatkuisi.

Edelleen kuitenkin seurattiin maaseudun kehittämishankkeiden tilannetta ja asia otettiin uudelleen esille v. 2005. Nyt hanke lähti viimein liikkeelle.

Pöytäkirja Kolkun PVY:n syyskokouksesta Mehtä-Lehtolassa 4.12.2005. Läsnä oli 20 yhdistyksen jäsentä.

8§ Kuultiin puheenjohtajan selvitys kylätalon korjaushankkeen nykytilanteesta. Korjaussuunnitelmaa on täsmennetty piirustusten ja kustannusarvion osalta. Viisari-hanke on alustavasti myöntänyt korjauksen 1. vaiheeseen avustusta 14295 euroa. Omaa rahaa PVY tarvitsee 5195 euroa ja loppu 28591 euron kustannusarviosta koostuu talkootyöstä. Päätettiin avata haastekampanja nettiin, johon voidaan lahjoittaa hanketta varten varoja ja talkootyölupauksia.

Kaksi ja puoli vuotta on kylätalolla lähes joka päivä pidetty talkoita ja te hyvää juhlaväki voitte itsekukin arvioida mitä täällä on saatu aikaiseksi. Suuri joukko entisiä kolkkulaisia on osallistunut talkoisiin nettikampanjan kautta. Kiitos siitä jokaiselle osallistujalle. Kaikkien panos on tullut tarpeeseen.

Mutta ei ainoastaan talkoita, vaan kylätoimintaa on omista resursseista käsin pyritty kehittämään kokonaan uudella nykyaikaisella tavalla. Uskonpa, että nuo perustajajäsenet, ja myöhemminkin pitkään mukana olleet yhdistysveteraanit vähän ensin ihmettelisivät, mutta antaisivat sitten kyllä tukensa nettisivustollemme, josta olemme määrätietoisesti pyrkineet kehittämään kaikkien kolkkulaisten ja Kolkun ystävien yhteisen foorumin. Sieltä saatte lähes reaaliajassa katsoa mitä tämä jo 80-vuotias, mutta ikäisekseen hyväkuntoinen ja tolkuissaan oleva yhdistysvanhus ja kylä ihmisineen kulloinkin puuhailee.

Kun osallistuimme viime vuonna kunniakkaasti "Keski-Suomen vuoden kylä"-kilpailuun saimme netin kautta paljon kannustusta ja tsemppaamista. Toivomme, että edelleen osallistutte elämäämme lähettämällä sivuille runsaasti viestejä, tarinoita, ehdotuksia jne. Jos projekteja tulevaisuudessa tulee lisää, pääsette kyllä niihin mukaan vaikkapa haastekampanjan muodossa.

Historian, ainakin Kolkun pienviljelijäyhdistyksen historian, tutkiminen on ollut oikein mukavaa ja helppoa. On tarvinnut vain lukea pöytäkirjoja, jotka on visusti talletettu

alusta tähän päivään saakka. Tulevaisuuden ennustaminen ei varmasti ole yhtä helppoa. Kylällämme asuu nyt vakituisesti 38 ihmistä. Mihin suuntaan kehitys on menossa?

Tulevan ennustaminen onnistuu varmaan paremmin nuorilta, jotka sen tulevat elämään ja näkemään. Senpä vuoksi olemme juhlapuhujaksi valinneet nuoren polven edustajan, Anssi Kekkosen, ja pyytäneet häneltä visiota minkälainen on hänen mielestään Kolkun kylä ja sen pienviljelijäyhdistys v. 2028, jolloin yhdistyksemme täyttää sata vuotta.